

Melikşah Sancaktutan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

01.02.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşık ile Maşuk I

Sanıyorum ki ilk 'mutsuzluk'tu bulunan
Şiir sonra keşfedildi.
Huzur arayanlarca,
Aşıklar adına...
Dizeler bulundu sevdanın ardından
Sevilen değil, seven adına...
Hüzün bir tek Aşık'ta olmalıydı ki;
Aşk kalsın Maşuk'a.

Melikşah Sancaktutan

Aşık ile Maşuk II

Ol gönlüme merhem ki; yara olsun özlemin,
Bir aşığa sıla olsa, maşuk sormaz gözlerin.
Ol gönlüme hasret ki; kalpte bulayım seni,
Fazıl'ın şiirinde, yokluğunda seni...

Sanma ki gören olmaz, şu acısını ruhumun...
Çölde Rabbini bulan, değilsem de bir Mecnun...
Yine de görün isterim, bana bin Leyla gibi
Mevlana sevmeli ki; güzel olsun Şems'i...

Melikşah Sancaktutan

Aşk

Aşk dediğin vücut gibi.
En çok tek kişilik.
Bendeki bu yalnızlık
Sen gelene kadar.

Kalp dediğin hep atıyor.
Dört odalı tek saray
Kırık dökük evmiş bu
Sen girene kadar.

Damar dediğin uzunca yol.
En az iki misli dünyanın.
Öylesi bir yolmuş bu
Sen geçene kadar.

Göz dediğin hep bakıyor.
Bir çift herkeste var.
Bendeki renk körlüğü
Seni görene kadar.

Melikşah Sancaktutan

Bazen

Bazen öyle bir yere koyuyorum ki seni
Sanki izlediğim hiçbir film
Okuduğum hiçbir kitap
Hiçbir şiir yazdığım
Yetmiyor.

Bazen öyle bir yerde anıyorum ki seni
Sanki izlenmiş hiçbir film
Okunmuş hiçbir kitap
Hiçbir şiir yazılmış
Yetmiyor.

Bazen öyle bir yerde seviyorum ki seni
Fragmanında filmin
Önsözünde kitabın
Beklediğini düşünmek
Yetiyor.

Melikşah Sancaktutan

Ben Yazıyorum Ama

Ben yazıyorum ama
Sensin satırlardaki
Ve sana ait bir hayli...
Altına kimin adını yazmalı,
Bilmiyorum şimdi.

Melikşah Sancaktutan

Bilmezsin

Sen karın güzelliğini bilirsin sevgili!
Soğuşunu görmezsin.
Bulutların beyazını seversin,
Kasvetini bilmezsin.

Yağmura el açarsın da
Dua eden eli görmezsin.
Bir damla sanırsın gözyaşını
Ağlamak nedir bilmezsin.

Acıyı dilde tadarsın,
Sen kalp acısı bilmezsin.
Aşkı çok hatırlatırsın ama
Sevgi nedir bilemezsin.

Melikşah Sancaktutan

Bir Gün

Bir gün insanı gneŖe soracaklar.
Bir gün dünyaya...
Sonra suya soracaklar.
Bana dŖmez diyecek!

Bir gün yağmura soracaklar.
Bir gün toprağa...
En son ağaç kaldığında
Dilim varmaz diyecek!

MelikŖah Sancaktutan

Cumhuriyet

İnsanlık için dünya barışı neyse
Neyse vatan bir millet için
Bir kadın için annelik
Bir çocuk gülüşü Afrika'da
Hiç gidilmemiş bir yer neyse
Dokunduğun deniz,
Baktığın gökyüzü...
Ne varsa sevmeye dair, yahut sevdiğin;
Onlarca mislisin.
Bir kitabın en iyi cümlesi gibi
Cumhuriyetisin yüreğimin.

Melikşah Sancaktutan

Çocuk

Çocuğa ekmek veriyorlar.
Yere dökecek.
Vermesen kalbe yazık
O gözden dökülen yaşlar büyük.
Kusur kırıntılarda...

Kalpde açan çiçek mi fazla?
Ekmek mi az?
Masum ellerinde günah mı çok?
Bir gülüşteki bin sıcaklığa
İnsanlık mı az?

Melikşah Sancaktutan

Çocuklara

Hangi mevsimin altındaysa bu topraklar
Çamur yağıyordu memlekete.
Nisan'daki gibi gülmüyordu çocuklar hep.
En soğuk kışların bitiremediği sıcacık yürekler
Soğuk baharlara evriliyordu.
Yitiyorsa bir millet ne yapılır?
Ezanlar boşluğa okunuyorsa aslında...
Deccal'in iki dudağı insanlardan(!)
Cehalet damlıyorsa çocuklara?
Ve selası okunuyorsa ahlakın, çoğumuzun duymadığı...
Aç kalıyorsa birileri, israf varken?
Ölüyorsa bir çocuk bile?
Dökülüyorsa dillerden küfür, kalplerden nefret?
Ve öğretemiyorsak aksini?

...

Melikşah Sancaktutan

Değer

Ne zaman baksam bir yıldıza hemen kayar.
Değer versem bir fidana ilk o solar.
Korkarım yeşermez bir daha
Yeşili çok sevmesem mi?

Paylaşsam sevinçlerini,
Bir yanın kan ağlar.
İşitsem gözlerini,
Bir damla yaş bana bakar.
Nerede bir değer bulsam
Elimden gider oldu.
Seni de çok sevmesem mi?

Melikşah Sancaktutan

Değil

Bir uyku hali belirsizlik
Biraz yaşarsın.
Biraz ölü...
Hem hayatta gibi, hem değil..

Bir zaman meselesi sonsuzluk
Dün değildi.
Bugün değil.
Yarınlar, ölene dek
Hiçbiri değil.

Melikşah Sancaktutan

Deniz

Hırçın dalgalara ev,
Nice canlıya nefes oldun.
Okyanustan gizemini aldın,
Dağlardan nehirleri...
Gökyüzünden çaldın
Derinlere mavini.

Dalgalar masum yine
Gizeminde boğulduk çoğu.
Hayat verdin ne canlıya
Huzur oldun insanlara.
Lacivertin de bir güzel ki
Yine girdi satırlara...

Melikşah Sancaktutan

Dersin

Ne diyebilirsin sevdiğine?
Ne diyeceksin?
Gidiyorsa güle güle dersin, ağlaya ağlaya...
Allah'a emanet ol dersin.
Demelisin de zaten.
Dizeler konuşacak arkandan
Hakkını helal et dersin.

Melikşah Sancaktutan

Dönüşüm

Her günüm bir değişimi anlamakla geçiyor.
Daha çok dönüşüm gibi.
Her sabah istisnasız
Gregor Samsa gibi uyanıyorum.
Çok az şeyde var bu.
Şiirler hariç mesela
Şairler dahil.
İlhan Berk'in gördüğü o ceylan
Musluktan içtiği su
Uyandığı geceler ansızın
Görmek gibi cenneti.

Melikşah Sancaktutan

En Güzel Őir

Çizdiğim en güzel resimdin sen.
Rengarenk sözcüklerin vardı.
Sanat, sözcüklerde aramaktı Őiiri
Hayal edebilsem
Yanımda ederdim seni.
Şiirde en uzun 'üç Nokta'ydın sen.
Ne bir cümleden yer ayırdım sana
Ne sözcük aradım satırlara.
Bir zlemdin kalemimde
Dokunduğum kağıtta
Mrekkekimde...

Yazdığım en güzel Őiirdin sen.
Lakin ne kalem almıŐtıım elime
Ne yazmıŐtıım bir yere.
Ne de anlıyorum artık
Ne anlattım diye.

Melikşah Sancaktutan

Eskiden Çocukken

Eskiden çoktu her şey
Azı var şimdilerin.
Uzun yaz günleri yıl gibiydi içimizde
Görmemek için saklanırdık.
Fısıltılardı gürültüyle,
Bağrışmalardı sessizce.
Duymaması gereken kulaklardı.
Biz eğlenirken oyunlar bizi oynardı.
Çok derindi düşler,
Çizikti kaldırımlar.
Anlamasını beklerdik ağacın sahibinden
Ve düşünmesini isterdik anneler gibi...
Ezanlar okunur da akşam olurken
Belki hiç görmedik dertleri
Belki de küçülttük kederleri.

Melikşah Sancaktutan

Fernweh

Fernweh...
Duydunuz mu hiç?
Gidemediğimiz yer, bir yerlerde.
Belki 'o' yer
Birinde bir yerdir.

Fernweh...
Hayali güzel olan aslından.
Bir ihtimal ki 'o' yer
Kalıp dinlediğin ruhunu...
Kalsan, kalabilsen
Alp'ler gibi belki
Gidince güzel,
Gitmeden daha güzel.
En iyi fotoğrafçı
En iyi makine
İki güzelin arasında bir cehennem...
Bir yerinde şelaleler, cennetten...

Fernweh...
Biri düşünelim,
Henüz giremediğin gönlüne.
Gitmemiş sayılır mısın oraya?
O sıra, bu tutku
Çıkınca bir yola.
Dünya'da, güzel bir yerde, sevdiğinle...
Veya en güzel yerinde,
En yalnız halinle...

Melikşah Sancaktutan

Gel

Gel, saltanat kur kalbimde.
Kalkması zor olsun.
Kur ki;
Çocuklarını seveyim.

Gel, bir gül ol içimde.
Dikeni batan yüreğime...
Batsın ki;
Sensiz kaldığım her an
Yaramı seveyim.

Gel, bir hayal kuralım beraber.
İkimizin paylaştığı...
Kuralım ki;
Bizim olan hayallerde
Paylaştıklarımı seveyim.

Melikşah Sancaktutan

Gözümden Düşersin Kalbime

Aklımdaki `sen` gözümden düşüyor bazen
Kusurlara bahane yağıyor yüreğimden.
Seni seviyorum bakışları ne kadarsa gözlerimin
Hatırımda o kadarı kalıyor senden geriye...
Gözümden düşsen bile
Düşüyorsun kalbime.

Melikşah Sancaktutan

Günaydın

Gülümseyerek uyanma sebabimsin yine.
Ve o güzel yüzün de gülsün diye
Bu günaydın!

Melikşah Sancaktutan

İçine Kendini Koy

Bana bir dua yetiştir,
İçine kendini koy.
Üfle semaya,
Amini bol olsun.
Mümkün zaten gelişi güzel hatırlamak
Fırtınadan esintiyle gelmesi kolay olsun.

Melikşah Sancaktutan

İdeal'e...

Gözlerimin seyirmesinden bu satırlar
Küçük çırpınışlara meylinden...
Bir nefes ardındaki sözlerin
Dille tedavülünden...
Suya yazılan yazılar kadar
Faraza boğulmaktan...
Berceste bir kalpten halisane
İsnata meramından...

Melikşah Sancaktutan

Kalp Kırmak

Her sabah bir dedenin
Bastonunu kırmayı...
Her akşam parçaları toplayıp
Geceleri onarmayı...
Tek kanadı vurulan
Bir güvercin olmayı...
Yarım kalmış sanılıp
Aslında 'hiç' olmayı...
Bir çocuğu oyunsuz,
Sevgisiz bırakmayı...
Kısaca kırıp döküp
Kazanmaya çalışmayı...
Düşünelim diye yazdım.

Melikşah Sancaktutan

Kimi

Kimi yoksun kalır sevgiden,
Kimi sevgiden yok olurken.

Kimi çekip gider bir şehirden,
Kimi kendi şehrinde kaybolurken.

Kimi acısını saklar içinde,
Kimi sevginin acısını kalbinden.

Kimi şiirler yazar sevdiğine
Kiminin sevgisi zaten şiirken...

Melikşah Sancaktutan

Mevsim

Nice güneş karartır.
Nice gündüzler gecedir zira.
Nice ağaç fırtınadır tek kişilik.
Nicesi Kasım'da bir bahçe...

Nice mevsim bazı filmler gibidir.
Ağlatan ama biten mutlu sonlu.

Ne uğraşır ki güneş?
Ne aranıyor bulutlara?
Nice uğraşlardır kutsal böyle.
Nicesi sadedir.

Nice mevsim bazı şarkılar gibidir.
Hüzünlü ama doyuran ruhu.

Melikşah Sancaktutan

Olabilir

Temayüle maruz bir kız
Masumiyeti kadar güzel olabilir.
Ama öyle biri aslında olmayabilir.
Hem gerçekte hem rüyanda, ayrı ayrı
Hayal olabilir.
O biri senin için 'o' bile olmayabilir.
3. tekil şahıs,
Yeterli uzaklıktaysa eğer
'Onlar' olabilir.
Ve bu çoğul değildir.
Sen ve siz gibi...
Bendeki biz gibi...

Melikşah Sancaktutan

Ölü Toprağı

Şu dert ve düşünce karanlığına onlarca satır düştü.
Yüzlerce şairin eli kulağında,
Binlerce şiire selalar okundu.

Toprakla aramdaki geçmişi unutturcasına sevmiştim birini.
Lakin yorulmuşluk, zekatıydı bedenimin;
Yeşerdiği çocukluk zamanlarından gelen...

Büyüdü sonra o çocuk, her şafakla.
Düştü bir yaprak, toprağa özleminden.
Çınar ağacı oldu yaşanmışlıklar...
Yağdı yağmur,
Esti rüzgar.
Şimdi bir ağaç biliyorum, ilkbahara hasret.
Bir de onun rengine, aşık sonbahar...

Melikşah Sancaktutan

Ölüm

Kararsa gökyüzü öldüğüm gün.
Gölge inse şehre,
Sebebi zühur etse bedenimden...
Meydanlara taşsa cesedim
Bembeyaz umutlar bıraksam ama.
Saçım ağrımış olsa,
Alnım ak...
Bir damla inse yerin yüzüne
Ve de yüzüme...
Yağsa yağmur,
Toprak koksa...

Her şeyin bir sonu var böyle.
Buz çözülüp su olmuyor mu?
Sular donup kalmıyor mu?
Yaprağın karışması gibi toprağa
İnsanoğlu karışmıyor mu?

Melikşah Sancaktutan

Pencere

Bir ev gibi iki kişi
Dışarıdan rengarenk...
İçinde bir odadır bir tanesi
Hiç girilmemiş, gizemli...
Zihninde karanlık odalar vardır diğerinin
Ama penceresi de vardır her odanın
Her biri aynı bahçeye bakar.
Evin en güzel yeri, pencerelere çıkar.

Melikşah Sancaktutan

Rüya

Uyanmak istemediğim rüyalar oldu.
Uyanıp unuttuğum da.
Tam hatırlamıyorum ama bir tanesi
Bembeyaz bir şeydi.
Dünya'nın en güzel şeyiydi.

Rüyalarımda gözü vardı uykularımın.
Uyuyamadığım o geceler,
Güzel rüyalar gecesi idi.

Melikşah Sancaktutan

Son İstasyon

Zifiri karanlık karışmış sabaha.
Başı dik bir genç;
Sokak lambasının ardından,
Son istasyona yürüyor.
Betonu hissedercesine, salına salına...
Soğuk yerde,
Yağmur damlaları altında.

Son istasyonda hava karamsar.
Kaldırımlara esiyor aydınlık.
Yağmur kavuşurken gürültülü geceye,
Soğuk adımlar gecenin berisinde...
Ve dışarısı sıcak.
Son istasyonda bir ufuk...
Güneş doğdu doğacak.

Melikşah Sancaktutan

Sonbahar I

EYLÜL - Ekim - Kasım

Bir başka esti rüzgar bu Eylül.
Yapraklar hep düşerdi toprağa
Yağmur da sıradan yağardı.
Toprak kokusu uçurdu kuşları bu yıl.
Onlar da kanat çırpardı halbuki
Birin zeytin dalı havada şimdi.
Ve temiz bir sayfa,
Hatta bir defter
Belki şuradaki ağaç öylece...
Toprak, yağmur, bulutlar...
Şu gökkuşuğu, şehre inen
Göğün kendisi öylece...
Ve onlarca şey, sığın bu Eylül'e
Hep o rüzgar esti diye.

Melikşah Sancaktutan

Sonbahar II

Eylül - EKİM - Kasım

Ağırlaşıyor her şey bu sabah.
Yeryüzü sıırıslıklam.
Gökyüzü kupkuru...
Üzerinde bir ağırlık var kuşların.
Bu nehir öfkeli hepimize
Balıkların haberi yok.
Şu çay akıp gelen uzaklardan
Okyanusu bilmez.
Bu sonbahar renkleri resmedilmemiş henüz.
Her şey sıradan, öylesine, düz...
Bir kaç yaprak var.
Onların mevsimsel hareketleri dışında
Olan biten yok.
Bir şiirinde Turgut Uyar'ın
Ekim'i uğurladığı dizeler...
Geçsin diye yaşıyor gibi
Bekliyor günler.

Melikşah Sancaktutan

Sonbahar III

Eylül - Ekim – KASIM

Şessiz geçti Kasım.
Özgür ve yavaştı mevsim.
Zaman aleyhimize işliyor.
Dünya durmuş gibi...

Kuşlar ağaçlara dokunuyor üzer beşer.
Rüzgarın en güzeli onlara eser.
Bulutlar tek parçadır artık.
Gökyüzü tek renk
Dünya durmuş gibi...

Ay kaybolur bu akşam
Ne deniz o eski denizdir.
Ne yakamozdur üzerindeki
Vardır gecelerin de uğrayanı
Yağmur tanelerindedir adı
Zaman yavaş geçer
Dünya durmuş gibi...

Melikşah Sancaktutan

Ŗiri Daha ok Sevmek

Sen olmasan yazmazdım.
Ŗiri daha çok sevdiğimi fark ettim böyle.
Ŗensizlik değil, Ŗiirsizlik korkutuyor artık.
Sadece bu yüzden iyi ki varsın desem
Dizelere girmiŖ sayarsın kendini
Ama ne önemi olur?
İŖleyen dominoda son taŖ misali...

MelikŖah Sancaktutan

Tren

Baştan uca özlem kokar tren.
Demirin pasından,
Gidiş dönüş biletine kadar.
En arka vagona kahve içersen eğer
Üzerindeki hüzdür, geçen her taşın.
Birkaç söz düşse de kağıda
Erişemez dizelere beyaz dumanı
Karanlık tünellere vurur satırlar.
Sesi belki bastırabilir özlemi
Gurbetini taşıyabilir raylar.
Bekleyeni çoksa lakin
Ağır yol alır vagonlar.

Melikşah Sancaktutan

Umut I

Her gecenin yıldızı gibi
Karanlıktaki ışık da umuttur insanda.
Soğuk kış gecesinin peşinden
Mutlaka bir güneş vardır,
Yağan karın sonunda anlam kazanan...

Düşer olsa bir yaprak, bahar özlenir.
Esen her rüzgarda güzellik,
Yokluk içinde yağmur beklenir.
Umut; çölde bir ağaç,
Kıraç toprakta sudur.

Nesli tükenen kuşun bile her kanat çırpışı,
Aslında kocaman bir umuttur.

Melikşah Sancaktutan

Umut II

Bir damla su kadar çarpıyor nehir
Kayalar desen desen ırmaklarda...
Kestaneler sen kadar neşeli her Ekim sabahı...
Gözüm ağaçlı yollarında Kasım'ın...
Artık daha büyük kahverengi gözlerin,
Yağmur damlaları kadar fazla gülüşlerin...
Sanki kırmızıdan beyaz bulaştı mevsimlere
Kar taneleri toprağa dokunuyor sessizce..

Melikşah Sancaktutan

Üç Nokta

Şiirde yazılmıyor sana birkaç dize.
Ne yazsan yetmiyor.
Ya yüklemsiz cümleler,
Ya devrik.
Anlattın sanıyorsun, eksik.

Öyleyse bir nokta

·
Bir nokta

·
Ve bir nokta daha

·
...

Ne yarım kalsın bu şiir,
Ne kıskansın sonsuzluk...

Düşüp de bir kelimedede anlam bulursan
Yazacağım şiirini.

Melikşah Sancaktutan

Yabancı Şehir

Yüreğim yabancı bir şehir sensiz
Anahtarı sende.
Yürüyüp korktuğum bir başıma
Sokakları var içinde.
Çıkamazları var kaybolduğum...
Yaprak hışırtıları var.
Bir sokak lambasında
Sanki senin sesin var.

Öyle bir şehir işte,
Ya güneşi doğmayan, sabahları
Ya rüzgarı dinmeyen, akşamları
Ya kara bulutlar altında bir gündüz
Ya gecenin ayazında kaldırımları...

Öyle bir şehir ki bu,
Ya sen hiç olmayacaktın.
Ya ben gidecektim çoktan.
Bir riski iki kere almaktı bu!
Bize fazla olan...

Melikşah Sancaktutan

Yakamoz

Bir ay vurdu geceye
Bakışlarını duydum.
Dokundum bir denize
Sesini gördüm.
Yakamozlar izledim sessizce.
Gözlerini andım gülerken ki...
Sen düşünce düşüme
Gülüşüne uyandım.

Sesin duyuldu, duvardaki saatten.
Dinledim, yorgan altından...
Halı desenlerinde aradım seni
Geceyi telefon ışığından...

Caddelerde sessizlik vardı.
Sokağımda yapraklar...
Yağmur getirse ya seni
Yahtut bir deli rüzgar...

Melikşah Sancaktutan

Yeni Dizeler

Düşünürken bir iskelede,
Yıldızlar gördük akşamüstü.

Bir denizci ipini düğümlerken
Köpüklü dalgalar izledik.

Bağrısan martıları duyduk,
Suya çizdik resimlerini.

Tutarken sandaldan balıkları,
Bir kuşun özgürlüğünü çaldık.

Kaybolunca göğün mavisi
Kasvetini döktük denize.

Yazarken kağıda bir öksüzü
Anneyi anlatmadan
Yeni dizeler ördük şiirlere...

Melikşah Sancaktutan

Yine En Sevdigin Renk Aklıma Gelir

Bir kez papatya gördü mü,
Gülde dikenini kusur bulmuş toprak.
Şimdi ne zaman tanısam birini
Aynı dikenler batar kalbime.
Koparsam papatyanın beyazını bir bir
Yine en sevdiğin renk aklıma gelir.

Melikşah Sancaktutan

Yol

Herkesin bir yolu vardır, gidemediği içinde.
Yalnızdır başında.
Tozunu yutmak gerekir.
Bir yol olsa gecesiz,
Görmemesi gerekir korkunun.
Nesli tükenen onlarca canlı vardır.
Güllere doymuşsa da, dikenlidir.
Öyle bir yoldur başı.

İnsan; dağları aşar, bilse ardını
Ama çıkamaz o yola bilmeden.
En cesur olanları yürür üzerinde.
Sonra ağaçlar eser iki tarafına.
Meltemi toprağa dokunur,
Meyvesi yeşile.
Akasyalar açar kayalardan.
Sonunda bir nehir ki görmeye ne lüzum
Sesi gelir uzaklardan.

Melikşah Sancaktutan